

Osjećam se kao bova. Voda me ljuška, a vjetrovi miluju. Blago meni, ne mogu potonuti ni da hoću. Plivači se odmaraju na meni, brodove štitim od udaraca. Tako sam mala, a imam tako veliku svrhu. Pa tko kaže, da male stvari nisu zapravo najveće. Uzmimo primjer igle i konca. Sve što čovjek podere igla i konac ponovo spoje. U našim su rukama u stanju učiniti velika čuda. A mi ih ljudi olako zagubimo i još brže zaboravljamo. Dok nam ne zatrebaju nedovoljno cijenimo njihovu veličinu. Baš male stvari naš životi čine bogatijim, a ujedno su i naša ravnoteža. Iz malog i nastaje veliko, zar ne? A što je u čovjeku malo i nevidljivo, a može postati vidljivo i čudesno? Ideja ljudi, ideja. Bez nje bi svaki proizvod izostao. Ona je naš izvor svega, i početka i kraja. Je li ipak došlo doba idejne krize? Moramo li danas potpomagati rađanje ideje? Pitam se čime? Nismo li pobrkali lončice kad smatramo da novac rađa ideju? Nije li prirodnije da ideja rađa novac, a bez ulaganja. Pitate se kako? Jednostavno. Čim je imaš, otvaraš mogućnost zarade. I sebi kao stvaraocu ideje i onom koji je plasira na tržište. Uvijek će je netko biti voljan platiti. Njezina vrijednost nikad ne pada. Kako će proći na tržištu ovisi o ideji onog čovjeka ili tima koji tu ideju tržištu predstavljaju. To je lanac koji nas povezuje u cjelinu i kao ljude i kao stvaraoce. Najteže je idejno presušiti. A to se nama danas događa. Ideje tražimo na svim mjestima, samo najmanje u sebi. Koristimo sve ostalo očekujući dobit, a mi sami najveća smo dobit. Iz nas rastu plodovi koje ubiremo. Ne razmišljati o sebi na taj način znak je ponižavanja onoga što jesmo. Možda zato ubiremo trule plodove, jer ponižavamo svoju veličajnost, onu Bogom danu. Što može zamijeniti svježi plod koji se u ustima topi? Ništa, osim još svježijeg. Zar ne bi djeca trebala biti naši svježiji plodovi? Bi, bi, ali tko im ne dopušta? Nitko nego mi odrasli. Opskrbili smo ih svim aparatima i preparatima, da im bude lakše. Opravdavamo se izrekom "ako nije nama bilo lakše, neka je bar njima". Sve je to lijepo i potrebno i nemam ništa protiv. Dapače, ja sam za svaki napredak koji čovjeka vodi u visine. No, ipak se bojim ako strojevima prepustimo stvaranje ideja, hoćemo li završiti po onoj staroj "tko visoko leti nisko pada".

Brigita se bori sa prištićima na licu, a nije u pubertetu. Pojavili su se prije pet mjeseci. Posjetila je i dermatologa i strogo se držala uputa, ali prištići ostaju. Pita gdje je uzrok?

Odgovor: Uzrok je u prehrani, posebice u čokoladi. Pretjerali ste sa konzumiranjem tog proizvoda. Uzmite pauzu i prištići će nestati.